

Poneštra -mjesto susreta vanjskog i unutarnjeg svijeta, 2023., akril na platnu,100x70cm

*Psiha sa osjetljivim sadržajem
-70/120 akril na ogledalu
-Mandrač 2022.*

*Komadići
-40/100-ogledala
-veljača 2024.*

Izložba je dio programa ART- LAURUS 2024.
Umjetnička organizacija P.A.L.
Program je financiran sredstvima Općine
Lovran, Ministarstva kulture i medija RH, PGŽ-a.

KLARA
RABENSEIFNER
MILJEVIĆ

PUT U SREDIŠTE SEBE

Galerija Laurus,
Trg Slobode 14, Lovran

08.03.2024. – 01.04.2024.

Radno vrijeme: utorak, srijeda, petak: 17 - 20h
četvrtak, subota: 10 – 13h / nedjelja, ponedjeljak: zatvoreno

KLARA RABENSEIFNER MILJEVIĆ

E-mail: klaramiljevic@net.hr / Mob: 091 151 5517

Rođena je 16.12.1983. u Rijeci, a živi i stvara u Iki.

Završila je Aranžersko – scenografski dizajn u Rijeci i na Akademiji primijenjenih umjetnosti stekla diplomu likovnog pedagoga. Radi u osnovnim školama Eugen Kumičić i Klana.

Bavi se različitim kreativnim smjerovima primijenjene umjetnosti – cvjetnim dizajnom, slikarstvom u različitim medijima te raznim umjetničkim intervencijama dekoracije vanjskog i unutrašnjeg prostora.

Izlagala je na dvije samostalne izložbe u Opatiji, a 2019. u Klubu Sušačana u Rijeci. Gotovo svake godine sudjeluje na Međunarodnim likovnim natjecanjima: Mandrač, Grožnjan i Piran.

U slobodno vrijeme, osim stvaralačkim radom, bavi se organizacijom kreativnih radionica za djecu i odrasle –Make art, Vinoreli-slikanje vinom, oblikovanje čokoladom i sl.

Klara Rebenseifner Miljević je vrsna likovna pedagoginja koja svoje iskustvo djece prenosi ne samo kroz redovnu nastavu već i kroz brojne izborne aktivnosti u kojima djeca mogu neposrednije iskazati svoju kreativnost. Druga dimenzija aktivnosti kojima se bavi su mnogobrojne dekoracije različitih opatijskih festivala i javnih prostora u kojima je također izrazila svoju senzibilnu likovnost. Umjetnica nastupa i na brojnim ex-tempore slikarskim manifestacijama (Mandrač, Piran, Grožnjan...). Njezina slika *Madama Butterflay* na zadanu temu (160 godišnjica G.Puccinija) pohvaljena je od žirija te je izložena na skupnoj izložbi *Vox Femine* 7.ožujka 2019. godine.

Svoju prvu samostalnu izložbu kojoj danas prisustvujemo u galeriji Laurus u Lovranu, slikarica je nazvala „Put u središte sebe“. Nakon opisanih likovnih iskustava autorica je još dublje zaronila u svijet likovnih umjetnosti u potrazi za samim sobom.

Tehnološki se njezina djela uglavnom mogu podijeliti u dvije skupine, cijanotipije na gazi i kombinirana tehnika na staklu. Dvije slike na platnu uklapaju se kao neka prijelazna tehnika. Prvospomenute cijanotipije odlikuje prozračnost motiva i monokromija. Ljudski likovi se oblikuju kao otisci, u negativu. Oblikuje ih njihova pozadina. Motiv kućice na cijanotipiji naslovljenoj „Ima jedna kućica, draga srcu mom“ oblikovan je u pozitivu, plavom bojom. Kako slikarstvo nije samo psihogram autoričine duše, već i „opera aperta“ u kojoj gledatelj u likovno djelo ugrađuje vlastite osjećaje, ovo kontrastiranje motiva u pozitivu i negativu otvara prostore gledateljevoj psihologiji da ugrađuje u sliku svoja značenja. Cijanotipija s motivom kućice prošarana je otiscima pravog, ubranog cvijeća i cvjetnim uzorkom kukičanog uzorka, čime se postiže efektno kontrastiranje živog i neživog. Jedina boja koja se pojavljuje na ovim cijanotipijama je plava, čime se postiže dojam melankolije.

Melankolija se osjeća i na slici miješane tehnike na kojoj se naslućuje stilizirana dopojasna ljudska figura, čiju glavu prekriva kolaž s izrescima iz novina. Riječi koje se mogu pročitati pomno su izabrane: „... strah od ...“ i „...covid...“. Kromatika slike je u ključu opisanih cijanotipija. No iako skoro monokromna, ova slika to nije. Crvena boja slova novinskog naslova u komplementarnom je kontrastu s oblačićima zelene boje, čime nam je smanjena percepcija dominantnih tonova za koje ne možemo odrediti jesu li plavkasti ili sivkasti. Uredno je naznačena silhueta lika, ali je lice prekriveno oblacima

tmurnih misli iz kojih curi boja u pozadini lika. Naknadno je skicirano jedno oko koje se probija kroz ove tmurne misli, dajući nam nadu kako će oblaci ubrzo nestati. Sljedeća slika na platnu motivom je pejzaž. No i on je apstrahiran do same boje i poteza kista koji su na nekim mjestima skoro reljefnih karakteristika. Impasto grančice i izgrebana površina crvene boje zemlje (opet tehnološki kontrast!) u prvom planu slike najviše privlače gledateljevo oko.

Druga skupina slika izvedena je na ogledalu. Secesijski okvir jednog ogledala podloga je slici ženskog oka ispod kojeg se nalazi pitanje: „Tko si ti?“. Skoro čitava površina stakla je zamagljena neutralnim tonom, tako da su površine ogledala na kojemu se može uočiti neki odraz smanjene na minimum. Ovo skrivanje površine prisutno je i na drugoj slici na ogledalu, koja je izvedena ljepljenjem manjih kvadratnih ogledalaca u mozaičnoj formi. Ogledala su time izgubila svoju funkciju odražavanja, te nam nude novi, kaleidoskopski vizualni doživljaj.

Odraz i otisak, koji su skriveni motivi izložbe, iako su naizgled slični, također su u sebi kontrastni. Otisak je poniranje i nestajanje u dubini, dok je odraz samo površina nečijeg lika. Obje tehnike u sebi imaju nešto od scenografskog iskustva autorice, te nam pružaju još jednu dimenziju prostora. Gaze se miču pod najmanjim lahorom zraka, a ogledala reflektiraju svaku zraku svjetla.

Ponirući u sebe autorica nam je otvorila metafizički prostor u dubinu svoje duše. Zbog toga se radujemo budućim likovnim razradama autoričinih istraživanja i novim putovanjima.

Željko Bistrović dr. sc. povijesti umjetnosti

Insomnia, 2023.,
cijanotipija na gazi, cca 200x150 cm